Harmadik üzenet

**Sámuel történetében meglátható
szellemi alapelvek, életleckék és szent figyelmeztetések**

Igeolvasmány: 1Sám 1,10-11. 18-20. 27-28;
2,30. 35-36; 3,1-21; 4,11-22; 7,3-17; 12,23

I. Sámuel Lévi törzséből származott (1Krón 6,33-38), de nem Áron házából, a papok családjából, amit Isten rendelt el; Sámuel olyan emberként szolgált az Úrnak, aki nem a születése által volt pap, hanem a nazireusi fogadalom által:

A. Isten haladása az Anna imádságára adott válaszával egy olyan győztes nazireus létrehozására irányult, aki abszolút Isten vágya beteljesítéséért; már a megszületése előtt odaszánta Sámuelt az anyja arra, hogy egy ilyen ember legyen – 1Sám 1,10-11. 18-20.

B. Isten arra vágyik, hogy az egész népe nazireus legyen; amikor valaki nazireus, akkor az azt jelenti, hogy teljes mértékben és a végsőkig megszentelődik, elkülönül, Isten számára, vagyis semmi másért nincs ő, hanem csak Istenért és csak az Ő megelégedéséért – Jézus bizonyságáért, ami a bizonyságtevő gyülekezet mint Krisztus bizonysága és kifejeződése – 4Móz 6,1-2; Zsolt 73,25-26; Jel 1,2. 9-13; 19,10; vö. 2Móz 38,21:

1. Az, hogy egy nazireus tartózkodik a bortól és bármitől, ami kapcsolatban van annak az eredetével, azt jelképezi, hogy tartózkodik mindenféle földi élvezettől és örömtől, valamint azt, hogy Krisztust teszi meg és tapasztalja meg az élvezetének és örömének; az élet fája evésének, vagyis Krisztus életellátmányunkként való élvezésének, kellene az elsődleges dolognak lennie a gyülekezeti életben – 4Móz 6,3-4; Jel 2,7; Bír 9,12-13.
2. Az, hogy egy nazireus nem borotválja le a fejét, azt jelképezi, hogy nem utasítja el, hanem teljesen aláveti magát az Úr főségének, valamint az összes, Isten által kijelölt helyettes hatóságnak – 4Móz 6,5; Róm 13,1-2a; Ef 5,21. 23; 6,1; Héb 13,17; 1Pt 5,5.
3. Az, hogy egy nazireust a vérrokonai halála nem mocskolja be, hanem megmarad az elkülönülésében, hogy szent legyen Istennek, azt jelképezi, hogy egy nazireus legyőzi a természeti szeretetet, kötődést – 4Móz 6,7.
4. Az, hogy egy nazireus nem jön közel egy halott emberhez, vagy valaki mellette levőnek a hirtelen halála nem mocskolja be, azt jelképezi, hogy egy nazireus elkülönül a haláltól – 6-9. vers; Jel 3,4; 3Móz 11,31; 5,2; vö. 1Jn 5,16.

II. Sámuel idején Áron házának papsága teljesen elbukott; Isten azonban előrelátta a helyzetet; amellett, hogy Áron házát rendelte el papoknak, készített egy kiegészítést – a nazireusi fogadalmat a 4Mózes 6-ban – arra az esetre, ha az elrendelt papok alkalmatlansága bekövetkezne:

Harmadik üzenet (folytatás)

A. Amikor Áron háza elbukott, ez a kiegészítés gyakorlati használatba lépett; Sámuel egy pappá lett azáltal, hogy odaszánták, elkülönítették és kölcsön adták az Úrnak – 1Sám 1,11. 27-28 [angol ford. alapján].

B. Éli idején Isten szegény volt, ami a papságot illeti, így Anna Sámuelt Élinek adta; amikor a helyzet abnormális, az Úr szegénnyé válik az igazgatása tekintetében, és szükség van valakire, hogy önkéntesen az Úrnak adja magát.

C. Miután Sámuelt átadta Élinek, Anna dicsérte Istent a bámulatos tettei útján végrehajtott megmentéséért; az imádsága Isten haladásához kapcsolódott az Ő ökonómiájában, és azt mutatta, hogy felismert valamit Isten ökonómiáját illetően – 2,1-10.

III. Sámuel Éli felügyelete alatt nőtt fel; a fiatalkorában Sámuel Éli előtt szolgált Jehovának (11b. 18-19. vers) úgy, hogy Éli tanította neki az Istennek való szolgálat útját:

A. Isten háromszor hívta Sámuelt; „akkor eszébe jutott Élinek, hogy Jehova hívja a gyermeket. Monda azért Éli Sámuelnek: Menj el, feküdjél le, és ha szólítanak téged, ezt mondjad: Szólj Jehova, mert hallja a Te szolgád. [. . .] Akkor eljövén Jehova, odaállott és szólítá, mint annak előtte: Sámuel, Sámuel! És monda Sámuel: Szólj, mert hallja a Te szolgád!" – 3,1-10:

1. Ez egy teljesen pozitív dolog volt, amit Sámuel megtanult Élitől; az Úr szolgáiként fenn kell tartanunk a közösségünket Vele, mindig Őrá figyelve – Lk 1,34-38; 10,38-42.
2. Az életünk az Úr szavaitól függ, a munkánk pedig a parancsaitól függ (Jel 2,7; 1Sám 3,9-10; vö. Ésa 50,4-5; 2Móz 21,6); a hívők élete teljesen az Úr beszéde körül forog (Ef 5,26-27).
3. Az Úr beszéde lehetővé teszi, hogy beteljesítsük az Ő örökkévaló ökonómiája célját, hogy elnyerjen egy menyasszonyt az Ő hozzáillő párjaként – Jel 2,7; Ef 5,26-27; Én 8,13-14.

B. Miközben Sámuel tanult, megfigyelte a megromlott ároni papság elfajulását:

1. Látta, hogy Isten Frigyládáját a nép elöljárói elbitorolták, és a filiszteusok megkaparintották, és hogy ezzel Isten dicsősége eltávozott Izraeltől; felismerte Istennek az Éli házára kiszabott súlyos ítéletét, amely magába foglalta Élinek és két gonosz fiának, Hofninak és Fineásnak, halálát – 1Sám 2,12-36; 4,11-22.
2. Istennek az Éli házára kiszabott súlyos ítéletét Istennek egy embere megprófétálta (2,27-36); ezután ezt a súlyos ítéletet Jehova Sámuelen keresztüli beszéde megerősítette (3,11-18).
3. Az lehetett Isten célja azzal, hogy Sámuelen keresztül beszélt Élinek az eljövendő ítéletről, hogy egy feledhetetlen benyomást tegyen erre a fiatal papi fiúra; ez volt Isten bölcsessége – 17-18. vers.

Harmadik üzenet (folytatás)

4. Ez nem gyengítette meg Sámuelt a jövőbeli nazireusi papságában; hanem egy olyan folyamatos figyelmeztetéssé vált a számára az egész papi szolgálata során, ami segítette őt, hogy színtisztának maradjon meg Istennek szolgálatában az egész életére.

IV. Sámuel olyan ember volt, aki átfordította a kort a királyság és a velejáró királyi uralom korába; ez nemcsak Izrael történelmében volt egy nagy dolog, hanem még az emberiség történelmében is:

A. Sámuel nem lázadt fel Áron háza ellen, és semmit sem bitorolt el Áron házától; amint Sámuel növekedett, Isten úgy rendezte a környezetet, hogy tökéletesítse őt és felépítse a kapacitását ahhoz, hogy mindent megtegyen Isten számára a kor átváltoztatásához a király és annak királysága korába.

B. Papként Sámuel lecserélte a megkopott ároni papságot, és egy bizonyos értelemben véget vetett neki; Isten Sámuelt használta, hogy átváltoztassa a kort – nem lázadás vagy forradalom által, hanem az isteni kijelentés útja által – a királyi uralom bevezetéséért.

C. Sámuel a kijelentés embere volt, és mindent aszerint tett, amit látott; „kijelentette Magát Jehova Sámuelnek [. . .] Jehova beszéde által" (21. vers); továbbá Sámuel Isten szíve szerinti ember volt – Isten szívének másolata, duplikációja volt; ilyen emberként pedig semmi lázadó dolgot nem tett volna.

V. Sámuel egész lénye és személye – nem csupán a tevékenysége, életvitele és munkája – Isten szerint való volt; Sámuel lénye és Isten szíve egy volt; ezért mondhatjuk azt, hogy Sámuel, egy Isten szerint való ember, volt az ügyvivő Isten a földön:

A. Isten értelme volt Sámuel megfontolása; Sámuelnek nem volt más gondolata, megfontolása vagy gondolkodása; azért élt és azért munkálkodott, hogy véghez vigyen bármit, ami Isten szívében volt.

B. Sámuel felkente Sault és Dávidot királyoknak (10,1; 16,1. 13); ez Isten elrendelése szerint volt, hogy Sámuel állandóan az Ő felkentje előtt járjon (2,35) azért, hogy felügyelje a királyt, megfigyelve, hogy mit tesz a király.

C. Ez azt mutatja, hogy Sámuel, az ügyvivő Isten a földön, nagyobb volt, mint a király; Sámuel azért lehetett ennyire alkalmas, mert sok éven át Isten egyedülálló módon az Ő ökonómiájáért tökéletesítette őt:

1. Sámuelt azért használhatta Isten az ökonómiája véghezvitelére, mert Isten és Isten szíve szerint való ember volt, akiben semmi önzés nem volt, és semmi gondolata sem volt a saját hasznáról – vö. Mt 16,24-26; Lk 9,23-25.
2. Isten szívén és Isten választott népén kívül semmi máshoz nem volt szíve; a szíve Isten szívének a visszatükröződése volt – vö. Fil 2,19-22; 2Kor 3,16-18.

3. Sámuel Jehova elleni bűnnek tekintette, ha nem imádkozott Isten népéért, akik az Ő személyes kincse és tulajdona voltak – 1Sám 12,23; 2Móz 19,5.

D. Habár nem volt könnyű Sámuelnek, hogy kiálljon Istenért a sajátos környezetében, mégis törődött Isten érdekével, és átfordította a kort; az Ótestamentum szerint Sámuelt együtt sorolják Mózessel azt illetően, hogy Istenért és Isten érdekéért volt – Jer 15,1.

E. „Sámuel pedig előadá a nép előtt a királyság jogát [angol: gyakorlatát], és beírá egy könyvbe, és letevé Jehova elé" – 1Sám 10,25a:

1. Mózes átadta a törvényt Izrael fiainak, de mielőtt Sámuel eljött, nem volt szervezeti szabályzatuk, alkotmányuk.
2. Sámuel megtanította a népnek a rendjét, az alkotmányát, a gyakorlatát, a szokását, az életmódját, az előírásait és a szabályait annak, hogy miként gyakorolják Isten királyságát a földön.

VI. Isten egy új kort kezdett el azzal, hogy Sámuelt támasztotta, egy fiatal nazireust, mint egy hű papot a megromlott papság lecserélésére – 2,35:

A. Sámuelt Isten vezette be, hogy Isten igéjét szólja, és így felváltsa Isten igéjének a régi papság által végzett tanítását; a papságban az az első dolog, amit egy papnak tennie kell, hogy Isten nevében beszél.

B. A melltáska és az Urim és a Tummim – amiket a főpap viselt – voltak az eszközök, amiket Isten arra használt, hogy a népéhez szóljon (2Móz 28,30); a papság hanyatlásában Isten beszéde majdnem elveszett (1Sám 3,1. 3a).

C. Isten azáltal szolgálta az igéjét a népének, hogy Sámuelt prófétának állította a felemelt prófétaságban (20-21. vers), és azáltal gyakorolta a hatalmát a választottai felett, hogy Sámuelt bírának támasztotta (7,15-17).

D. Sámuel, mint az utolsó bíra, véget vetett a bírai posztnak, és, mint az új pap, bevezette a királyi uralmat, amit a felemelt prófétaság erősített.

E. Istennek egy élő személyt, egy prófétát, kellett támasztania, hogy az Ő nevében beszéljen; Isten elrendelésében Sámuel tekinthető az első prófétának, mert ő vezette be a prófétaságot Isten beszédéért – Csel 3,24; 13,20; Héb 11,32.

VII. Sámuel egy volt Istennel a földön; mint az ügyvivő Isten a földön, magának a mennybéli Istennek a képviselője, hogy uralkodjon az Ő népe felett a földön, Sámuel öt státuszban szolgált – 1Sám 7,3:

A. Sámuel úgy szolgált mint egy nazireus, teljes mértékben Istennek szentelve, hogy Isten beteljesítse az Ő ökonómiáját – 1,11. 28a.

B. Sámuel úgy szolgált mint egy Istent tisztelő, Istennek kedvére való pap, hogy lecserélje a megkopott és megromlott papságot, és ő hű volt, hogy Isten nevében cselekedjen, sőt, királyokat jelöljön ki és iktasson be az isteni kormányzatért a földön – 2,30. 35-36; 7,3-17; Bír 9,9. 13.

Harmadik üzenet (folytatás)

C. Sámuel úgy szolgált mint egy Isten által felállított próféta (1Sám 3,20), hogy Isten igéjét szólja, és így lecserélje a régi papság tanítását, egy olyan időben, amikor Jehova szava ritka volt, és látások nem voltak elterjedve (1-10. 19-21. vers).

D. Sámuel úgy szolgált mint egy bíra a királyi uralom valóságában, hogy felváltsa a régi és megkopott papságnak a nép feletti bíráskodását – 7,15-17.

E. Sámuel úgy szolgált mint az imádság embere, aki imádkozott Isten választott népéért, hogy megtartassanak Isten útján, egyek legyenek Istennel, a nemzetek bálványai ne csábítsák el őket, és Ében-Háézerként (jelentése: „a segítség köve" – 12. vers) élvezzék Istent, hogy Isten vágya az Ő akaratában a népét illetően beteljesüljön (3-17. vers; 8,6; 12,19-25; 15,11b).

© 2021 Living Stream Ministry